

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 15-02-15

Col·lecta:	90,00
Caixetes ciris	60,81
Caixetes:	13,15
Caixetes Càritas:	18,51
Menjador	155,00

1 de març Diumenge 2 de Quaresma
1ª lec Gn. 22, 1-2. 9ª. 10-13. 15-18 Salm
115 10. 15-19 3ª lec. Rm 8, 31b-34 4ª
lec. Mc 9, 2-10

PRIMER DE QUARESMA

Preguntes-reflexions que ens podem fer durant la setmana

«L'Esperit empeny Jesús cap al desert»
Busquem espais de silenci i pregària?

«Jesús es presenta a Galilea predicant la Bona Nova de Déu»
Jesús i l'Evangeli són els meus punts de partida?

CÀRITAS POBLENOU

Sabeu d'alguna persona que li falta una mica de companyia?

S'ha organitzat des de Càritas Poblenou un grupet de persones per fer una tasca de companyia a persones que estiguin soles o malaltes....per tots aquells que ho sol·licitin o que se'ns demani per fer aquest servei.

Si en sabeu alguna o ho necessiteu, passeu per l'acollida de Càritas de cada

dimarts (7-8 de la tarda) o dijous (6-7 de la tarda) o feu-ho saber a algun membre de Càritas.

PAPA FRANCESC

(fragment d'article de Juan Arias - el País 3-12-14)

Per què fa por un Papa que parla més dels homes que de Déu?

El Papa Francesc comença a ser cada vegada menys estimat per alguna jerarquia de l'Església que per la gent. Agraða menys a molts devots que als molts que pateixen. Els buròcrates de l'Església l'acusen de que parla poc de Déu i molt dels homes, sobretot dels més marginats de la societat.

Al profeta jueu que va donar origen al cristianisme li interessaven, com a Francesc, més els diferents, els despreciats pel poder i l'Església, que els déus i els àngels. Era dur amb les hipocresies del Temple i condescendent amb prostitutes, adúlteres i pecadors.

RACÓ DE PREGÀRIA

Divendres
dia 27,
2/4 de 9
del vespre

C.E. ANEM A CAMINAR

Aquest proper dilluns es fa la sortida del quart dilluns de mes a Aiguaviva; i dissabte dia 28, al Tagamanent.

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou

22 de febrer del 2015 Núm. 576

Diumenge I de quaresma l'any B.

La meua quaresma, full de ruta

Reflexió prèvia

Vull aprofitar aquesta quaresma per millorar el meu comportament en el seguiment de Jesús. Millorar el que penso que faig bé. **Arrelar més profundament la meua vida en l'evangeli.**

1ª SETMANA Marc 1, 12-15
«Convertiu-vos, creieu la Bona Nova.»

Fins a quin punt la he incorporat a la meua vida? Com practico el manament: estimeu-vos com jo us he estimat? El meu servei als altres està acompanyat de respecte, delicadesa, verdader interès per a la persona?

2ª SETMANA Marc 9, 2-10
«Se transfigurà davant d'ells»

El meu amor a l'altre està il·luminat per la llum clara i delicada de Jesús? Aquesta llum ompla de delicadesa la meua fe, la meua vida i la meua conducta? O potser ja he fet les cabanes per a la meua justificació?

3ª SETMANA Joan 2, 13-25
«Traieu això d'aquí»

Em sento temple de l'Esperit Déu, o sóc un munt de propostes sense complir? Quin defecte, en el meu

No és tant el verd de les fulles el que importa, sinó la fondària i abundància de les arrels

servei a l'altre, puc corregir? Les meves pregàries expressen amor i decisió?

4ª SETMANA Joan 3, 14-21
«Déu, ha donat el seu fill únic»

Busco la veritat de l'evangeli per viure-la o adormir-me en ella? Què estic disposat a donar al món i als altres?

5 SETMANA Joan 14, 20-33
«Si el gra most, dona fruit»

Em sento atret per Jesús, a què estic disposat a morir? Començo a entendre que viure l'evangeli és acció i no rutina, voluntat i no desigs? Buidar-se per omplir-me de vida?

P.G.

FULL INFORMATIU

Lectura del llibre del Gènesi Gn 9, 8-15

Déu digué a Noè i als seus fills: «Jo faig meva l'aliança amb vosaltres, amb els vostres descendents i amb tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres, els ocells, el bestiar i tots els animals domèstics i feréstecs que han sortit de l'arca. Jo faig amb vosaltres aquesta aliança meva: La vida no serà mai més exterminada per l'aigua del diluvi, no hi haurà mai més cap diluvi que devasti la terra.»

Déu digué: «El signe d'aliança que poso entre jo i vosaltres i tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres per totes les generacions és aquest: posaré el meu arc en els núvols com a signe de la meva aliança entre jo i la terra. Quan cobriré la terra de nuvolades i apareixerà l'arc entre els núvols, em recordaré de l'aliança que hi ha entre jo i vosaltres i tots els éssers animats; l'aigua no formarà més un diluvi que faci desaparèixer tot rastre de vida.»

Salm responsorial 25 (24) 4-7c. 8-9

Fes que conegui, Senyor, les teves rutes, / que aprengui els teus camins. / Encamina'm en la teva veritat, instrueix-me, / perquè TU ets el Déu que em salva.

Recorda't, Senyor, de la teva pietat i de l'amor que has guardat des de sempre. / Compadeix-te de mi, TU que estimes tant.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí.

Lectura de la primera carta de sant Pere 1Pe 3, 18-22

Estimats: Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. El seu cos va ser mort, però per l'Esperit fou retornat a la vida. Per això anà a dur la seva proclama als esperits empresonats, que s'havien resistit a creure en temps de Noé, quan la paciència de Déu esperava, mentre preparaven l'arca. En aquella arca se salvaren a través de l'aigua unes poques persones, vuit en total, i l'aigua prefigurava el baptisme que ara us salva, i que no consisteix a deixar net el cos, sinó a demanar a Déu una consciència bona gràcies a la resurrecció de Jesucrist que se n'anà al cel, va rebre la submissió de les potestats i dels estols angèlics, i està a la dreta de Déu.

Lectura de l'evangeli segons sant Marc Mc 1, 12-15

En aquell temps, l'Esperit empenyí Jesús cap al desert, on passà quaranta dies, temptat per Satanàs. Vivia entre els animals feréstecs i l'alimentaven els àngels.

Després d'haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la Bona Nova de Déu; deia: «Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova.»

Salmo responsorial 25 (24) 4-7c. 8-9

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas. / Acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes.

Benviguts a la Celebració d'aquest primer diumenge Quaresma

Avui és el primer diumenge de Quaresma, un temps de renovació per a l'Església, per a les comunitats i per a cada creient. Però sobretot és un temps de gràcia. Volem recollir la proposta del Papa Francesc per aquesta Quaresma, en què ens fa una crida a no ser indiferents, a evitar la globalització de la indiferència. Passa sovint que quan estem bé, ens oblidem dels altres, no ens interessen els seus problemes, ni els seus sofriments, ni les injustícies que pateixen. La nostra indiferència potser un dolor afegit pel qui pateix.

Hem de combatre la indiferència des de la pròpia església, des de la nostra comunitat i des de cadascun de nosaltres.

Primer. Al lloc, a l'Església no hi ha lloc a la indiferència. La Quaresma és un temps propici per deixar-nos servir per Crist i així arribar a ser com Ell. Això passa quan escoltem la Paraula de Déu i quan rebem els sagraments, en particular l'Eucaristia. En ella ens convertim en el que rebem: el cos de Crist. En ell no hi ha lloc per a la indiferència. A l'Església s'ha de veure la resposta de tots els que es deixen tocar per l'amor de Déu.

En segon lloc, el que hem dit per a l'Església universal cal traduir-ho en la vida de les parròquies i comunitats. A la nostra comunitat de Poblenou, ¿tenim l'experiència que formem part d'un sol cos? Un cos que rep i comparteix el que Déu vol donar? Un cos que coneix els seus membres més febles, pobres i petits, i es fa càrrec d'ells? O en canvi, ens refugiem en un amor universal que es compromet amb els que estan lluny en el món, però oblida els qui té a prop? Tota comunitat cristiana està cridada a creuar el llinar que la posa en relació amb la societat que l'envolta, les nostres parròquies i les nostres comunitats, HAURIEN DE SER illes de misericòrdia enmig del mar de la indiferència.

I en tercer lloc, la persona creient. També com a individu tenim la temptació de la indiferència. Estem saturats de notícies i imatges tremendes que ens narren el sofriment humà i, al mateix temps, sentim tota la nostra incapacitat per intervenir. Si pensem que no podem fer res, mai farem res. I sí que podem. Primer, podem pregar. Després, podem actuar i ajudar als qui tenim a prop o lluny. I, en tercer lloc, ens hem de voler convertir, transformar.

Per superar la indiferència, el nostre cor s'ha de deixar impregnar per l'Esperit i seguir-lo pels camins de l'amor que ens porten als germans i germanes. En definitiva, el nostre cor ha de conèixer les seves pròpies mancances i ho ha de donar tot per l'altre. (Grup Celebracions)